

Regler, som ere gjældende for de militære Retter, forsaavidt afvigende Forrifter ikke ere givne i dette Capitel.

§ 169.

Standretsdomme, hvorved Livsstraf er bleven Nogen idømt, kunne efter Ordre af den Befalingsmand, som har forekrevet, at Sagen skulde behandles ved Standret, fuldbyrdes, uden at Indankning til Generalkrigsretten eller Dommens Forelæggelse for Kongen finder Sted. Ordre til Fuldbyrdselsen, der ordentligviis bør skee strax, har Befalingsmanden, saasnart han har gjort sig bekendt med Sagen, at indføre i Retsprotocollen eller at tegne paa Acten. Paa samme Maade skeer ogsaa Bekræftelsen om Fuldbyrdselsen.

Døg kan Befalingsmanden, hvis Betænklichkeiten frembyde sig imod Dommens Fuldbyrdselse, udsætte denne. Naar 24 Timer fra en Standretsdoms Afgivelse ere forløbne, maa den idømte Straf ikke fuldbyrdes efter Dømmen, men denne skal til nærmere Prøvelse forelægges Generalkrigsretten, som, hvis den stadfæster Dømmen, har at iagttage, hvad der i Almindelighed paaligger samme med Hensyn til Dødsdomme (§ 148).

§ 170.

Naar Tiltalte ved Dom er frifunden for standrettelig Tiltale eller Sagen er afvist fra Standretten, eller ikke ved denne har kunnet tilendebringes i lovbestemt Tid, bestemmer vedkommende Befalingsmand, om Sagen bør gaae over til Behandling paa sædvanlig Maade ved Forhør og Krigsret.

Tiende Capitel.

Om civile Retsfager.

§ 171.

I de Sager, i hvilke de ved Søfrigsmagten ansatte Personer søges paa Grund af et fra deres militære Stilling hidrørende Ansvar i Penge eller Gods, uden at Sagen tillige angaaer noget Straffeansvar, følges, naar afvigende Bestemmelser ikke forekomme i dette Capitel, de Regler, som ere forekrevne i denne Rettergangsorden med Hensyn til Sager angaaende private Forbrydelser, forsaavidt disse Regler ere anvendelige paa hine Sager efter disses Befæenhed og iøvrigt de almindelige Loves Forrifter om civile Retsfager.

§ 172.

I Sagen indgives til den Befalingsmand, som har at anordne Rettergang mod Sagvolderen, eller efter Omstændighederne til Marineministeriet (sfr. § 43), en skriftlig Klage, hvori Sagens Omstændigheder fremstilles og Sagsøgerens Paastand fremsættes.

§ 173

Do Parterne ikke over fire Mile borte fra det Sted, hvor Retten holdes, skulle de, naar de ikke have lovligt Forfald, være pligtige at møde personligt ved Forligsmæglingen under det Ansvar for Udeblivelse, som de almindelige Rettergangslove fastsætte. Iøvrigt kunne de lade møde ved en Sagsfører eller en anden god Mand; men den, der saaledes møder som Fuldmægtig, skal være saa fuldstændigen underrettet om Sagens Omstændigheder og hvad dermed staaer i Forbindelse, at han ordentligviis ikke behøver særlig Anstand for at indhente nærmere Oplysninger fra Parten.